

C/2025/1085

24.2.2025

**Odwołanie od wyroku Sądu (wielka izba) wydanego w dniu 2 października 2024 r. w sprawie
T-828/22, ACE/Rada, wniesione w dniu 12 grudnia 2024 r. przez ACE-Avocats, ensemble**

(Sprawa C-867/24 P)

(C/2025/1085)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: ACE-Avocats, ensemble (przedstawiciel: J.-P. Hordies, adwokat)

Druga strona postępowania: Lupicinio Rodríguez Jiménez, Rada Unii Europejskiej, Republika Estońska, Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 2 października 2024 r. w sprawie T-828/22, ACE-Avocats/Rada Unii Europejskiej
- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 pkt 12 zaskarżonego rozporządzenia, zmieniającego art. 5n ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia nr 833/2014 ⁽¹⁾ jest dopuszczalna i zasadna;
- W konsekwencji, uwzględnienie pierwotnego żądania wnoszącej odwołanie i stwierdzenie nieważności art. 5n ust. 1, 2 i 5 zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy on wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania wnoszącej odwołanie i orzeczenie, że Rada pokrywa własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, uznając, iż uzasadnienie spornego zakazu, mimo że opiera się na deklarowanym celu zakończenia wojny wywołanej rosyjską agresją, było wystarczające, podczas gdy cel ten w sposób oczywisty nie został osiągnięty, podważając tym samym zasadność tego uzasadnienia.

Zarzut drugi, który dzieli się na dwie części:

Część pierwsza: Sąd naruszył prawo, odrzucając argument interwenienta dotyczący naruszenia art. 15 i 17 Karty, dotyczących wolności wyboru zawodu i prawa własności, podczas gdy te prawa podstawowe oraz swobody gospodarcze przewidziane w traktatach powinny być zostać uwzględnione z urzędu jako względy porządku publicznego.

Część druga: Sąd naruszył prawo, uznając jednocześnie, że sporny zakaz ma zastosowanie do wszystkich przedstawicieli zawodów prawniczych, niezależnie od miejsca ich wykonywania i ich tytułu, a następnie stwierdził, że jego podmiotowy zakres stosowania jest ograniczony, co stanowi sprzeczność w rozumowaniu uzasadniającym ograniczenie swobody świadczenia usług.

Zarzut trzeci, który dzieli się na cztery części:

Część pierwsza: Sąd naruszył prawo, odrzucając argumentację wnoszącej odwołanie dotyczącą naruszenia art. 56 TFUE i dokonując zbyt zawężającej wykładni wyroków Reyners i Piringer, które ustanawiają ogólne zasady mające zastosowanie do zawodu adwokata.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1).

Część druga: Sąd naruszył zasadę równości broni, opierając się na motywie spornego rozporządzenia jako podstawy dokonanej przez niego wykładni, jednocześnie odmawiając wnoszącej odwołanie powołania się w swoich argumentach na motywy wskazane w aktach prawnych Unii.

Część trzecia: Sąd naruszył prawo, ograniczając zakres tajemnicy zawodowej zagwarantowanej w art. 7 Karty, ograniczając go jedynie do konkretnych dziedzin proceduralnych i prawnych, wbrew orzecznictwu Trybunału.

Część czwarta: Sąd uznał, że zakresy stosowania art. 6 EKPC i art. 47 Karty są identyczne, co niesłusznie ogranicza prawo dostępu do adwokata wyłącznie do spraw spornych.
